

hi obstabant quàm breuitas temporis quo absol-
 ui nostra, si quid adiiciendum putassemus, oportet,
 quo præsertim multis & grauibus & alienis
 quibusdam à cultu studiorum nostrorum negotijs
 occuparemur. Nam & amico nostro qui de hoc
 libello tradit elementa rhetorices discipulis
 nostris, quamuis suapte industria ipse cum summa
 laude sua discipulorum profectum coniuncturus
 esset, tamen non ingratham hanc oppellam
 futuram esse noram, & Sturmij luculente
 incoato operi extremam manum accessisse
 nondum comperimus. Nostra autem profectio
 uis ingenij, aut nulla est aut perpusilla, sed si
 quàm laudem doctrinæ & litterarum consecuti
 sumus, id totum peperit nobis diligentia, assiduitas,
 labor, & qualiscunq; industria nostra. quo
 subsidio destitutis, nihil ferè omnium in tractatione
 artium nostrarum sub manus, ut dicitur, succedere,
 & quasi aura secunda prouehi solet. Sed fuit
 obsequendum chalcographo, nã exempla desiderabantur,
 & nostris illa deesse nolebamus, quamuis, ut cum
 magno dolore nostri sæculi dedecus commemorẽ,
 hæc studia admodum frigere animaduertentem.
 Ac sæpe mecum quærere atq; cogitare soleo. Quid
 tamen agat nunc in scolis adolescentia? Nam ætate
 ea qua ego discipulus fui, manifesta res erat. Omnia
 enim loca doctrinæ publicæ admirabili studio
 fre=